

Сломенъ отъ борби и тегла на 17 юни 1875 година Иларионъ Макариополски починалъ на 63-годишна възрастъ. Българскиятъ народъ оплакъ своя великъ родолюбецъ и духовенъ началникъ.

Д. Ч.

Каменовжглена мина Бобовъ-Долъ.

Мили другарки и другарчета, вие навѣрно сте чували, че нѣкѫде въ България има мина Бобовъ-Долъ, но не сте дохождали да я видите. Затова азъ ще ви запозная съ нея. Мината Бобовъ-Долъ е втора по голѣмината си следъ Перникъ. Тя е разкрита преди 30—32 години. Въ първите години сѫ вадили много малко вѣглища — по 5—6 тона на денъ. Но следъ войните мината се развива много бѣрже и сега вадятъ дневно по 200—250 тона. Тѣзи вѣглища сѫ по-хубави отъ Пернишкитѣ. Тѣ се копаятъ отъ нѣколко рудника — Търсеница, Цанковъ, Константиновъ, Чиганъ, Морава, Света София, Добруджа и други. Мината има около 500 работника и нѣколко чиновници. Въ района на мината има две голѣми казарми и две-три по-малки, които служатъ за жилища на работниците. Има 6 жилища за чиновници и едно жилище съ отдѣленъ дворъ и градина за господина директора. Едно здание за амболатория и аптека, друго доста голѣмо за дирекция на мината и др. Въ мината има телографо-пощенска станция, електрическа централа, има и водопроводъ, театъръ, кинематографъ и голѣма хубава градина, пълна съ рози и други цветя. Мината има свое училище съ четири отдѣления. Въ него се учатъ 22 деца отъ една учителка. Селото Бобовъ-Долъ е на два километра отъ мината. Тамъ ходимъ празниченъ денъ на черква. На пазаръ отиваме въ гр. Дупница съ малкото тренче по тѣснолинейката.

Другъ пѣтъ ще разкажа, какъ копаятъ отъ земята каменнитѣ вѣглища — което е доста интересно.

Тамара Д. Бончева
ученичка отъ IV отдѣление — мина Бобовъ-Долъ.